

Працівники у винограднику

Матвія 20:1-16

Притчі Ісуса

Ісус починає притчу словами: «Царство Небесне схоже на...». Тут Він показує контраст між тим, як ми сприймаємо речі тут, на землі, і тим, як діє Боже Царство. Воно зазвичай працює абсолютно протилежно до того, до чого ми звикли.

Де знаходиться Царство Небесне? Хто там живе?

Царство Небесне стосується не лише неба та оселі Бога; є майбутнє Царство, яке буде встановлене після повернення Христа. **Але прямо зараз Царство Небесне є тут, хоча ви не можете його бачити.** Воно було започатковане не так, як очікували учні; вони чекали фізичного царства, де Христос викупить Ізраїль, скине Рим і сяде на престол. Вони не розуміли, що час ще не настав і що натомість віра в Його смерть і воскресіння принесла Царство на землю всередині нас. Царство існує, і ті, хто покладає свою віру та довіру на Ісуса, живуть у ньому тут, на цій землі. Воно діє інакше, ніж світ, і Ісус постійно розповідає людям, як працює Царство, і як ми маємо бачити речі з менталітетом Царства.

У Царстві останні стануть першими, а ті, хто бажає бути першим, мусить бути слугою для всіх (Марка 10:44).

«...Боже Царство приходить не так, щоб це можна було помітити. І не скажуть: “Дивіться, ось воно!”, або: “Там воно!” – **тому що Боже Царство всередині вас**» (Луки 17:20-21).

«Бо Боже Царство не в слові, а в силі» (1 Коринтян 4:20).

«Бо Боже Царство – це не їжа й питво, а праведність, і мир, і радість у Святому Духові» (Римлян 14:17).

Ісус починає Свою історію.

Чоловік, який був господарем, домовласником або землевласником, вийшов рано-вранці (близько 6:00 ранку), щоб найняти робітників для свого виноградника. Ми можемо припустити, що це була перша година дня. Вони домовилися про ціну, і він послав їх працювати у виноградник. Деякі переклади говорять «денарій», а деякі – «пенні». Це була стандартна римська монета того часу, і вона дорівнювала платі за один робочий день. Це була справді справедлива плата, а деякі джерела стверджують, що це була вартість десяти віслюків.

О третій годині (9:00 ранку) цей чоловік вийшов і побачив інших людей, які стояли на ринку і не мали роботи. **Він сказав їм також іти у виноградник, і пообіцяв заплатити їм «те, що належить».**

Це сталося знову о шостій годині (полудні) дев'ятій годині (15:00).

Потім, об одинадцятій годині (5:00 вечора), він вийшов і знайшов ще кількох, які стояли без роботи, і запитав їх, чому вони стоять тут цілий день без діла. Вони відповіли, що це тому, що ніхто їх не найняв.

Він сказав їм також іти у виноградник, і вони отримають ту платню, яка буде справедливою.

Коли настав вечір, господар сказав своєму управителю покликати всіх робітників і роздати їм платню, почавши з останніх і закінчивши першими. На той час було прийнято виплачувати заробітну плату щодня.

Коли прийшли робітники, які почали працювати об одинадцятій годині, вони отримали домовлений денарій. Коли прийшли перші робітники, вони припустили, що отримають більше, побачивши, скільки отримали останні робітники. Але кожному була виплачена абсолютно однакова платня.

Працівники у винограднику

Обговорення:

Як би ви почувалися? Чи здається це справедливим?

Дуже природно для нас думати, що це здається несправедливим. Але чи вважав Ісус це несправедливим? Якщо ми думаємо одне, а Ісус думає інше, хто помиляється? Ми помиляємося!

Робітники, які працювали довше, почали нарікати на господаря. Вони сказали: «Ці останні робітники були тут лише одну годину, але ти зрівняв їх із нами, хто працював цілий день на спеці».

Зверніть увагу, що вони хотіли отримати більше на основі того, що вони зробили.

Тоді господар сказав: «Друже, я не чиню щодо тебе несправедливо. Хіба ти не погодився працювати на мене за цю суму? Візьми своє та йди своєю дорогою. Я ж хочу дати цьому останньому стільки само, як і тобі. Хіба мені не дозволено робити зі своїм те, що я хочу? Чи ти заздриш тому, що я добрий до інших?»

Ісус закінчує словами: «Останні стануть першими, а перші – останніми. Бо багато покликаних, але мало обраних». Це не означає, що Бог їх не обрав. Вони були покликані Богом, але вони не були обрані через їхні власні заздрощі та власне нарікання.

Ісус у цій розповіді

Робітники, які працювали довше, почали нарікати на господаря. Вони сказали: «Ці останні робітники були тут лише одну годину, але ти зрівняв їх із нами, хто працював цілий день на спеці».

Зверніть увагу, що вони хотіли отримати більше на основі того, що вони зробили.

Тоді господар сказав: «Друже, я не чиню щодо тебе несправедливо. Хіба ти не погодився працювати на мене за цю суму? Візьми своє та йди своєю дорогою. Я ж хочу дати цьому останньому стільки само, як і тобі. Хіба мені не дозволено робити зі своїм те, що я хочу? Чи ти заздриш тому, що я добрий до інших?»

Ісус закінчує словами: «Останні стануть першими, а перші – останніми. Бо багато покликаних, але мало обраних». Це не означає, що Бог їх не обрав. Вони були покликані Богом, але вони не були обрані через їхні власні заздрощі та власне нарікання.

Обговорення:

«Бо спасенні ви благодаттю через віру, і це не від вас, це Божий дар; не від діл, щоб ніхто не хвалився». Ефесян 2:8-9

Що це означає? Благодаттю ми спасенні

Обговоріть це з учнями. Спасіння — це незаслужена милість (благовоління) від Бога. Це означає, що ми отримуємо те, на що ми не заслуговуємо (а саме — прощення і вічне життя), і уникаємо того, на що ми заслуговуємо (покарання за наші гріхи). Ми отримали цю благодать вірою, і лише вірою.

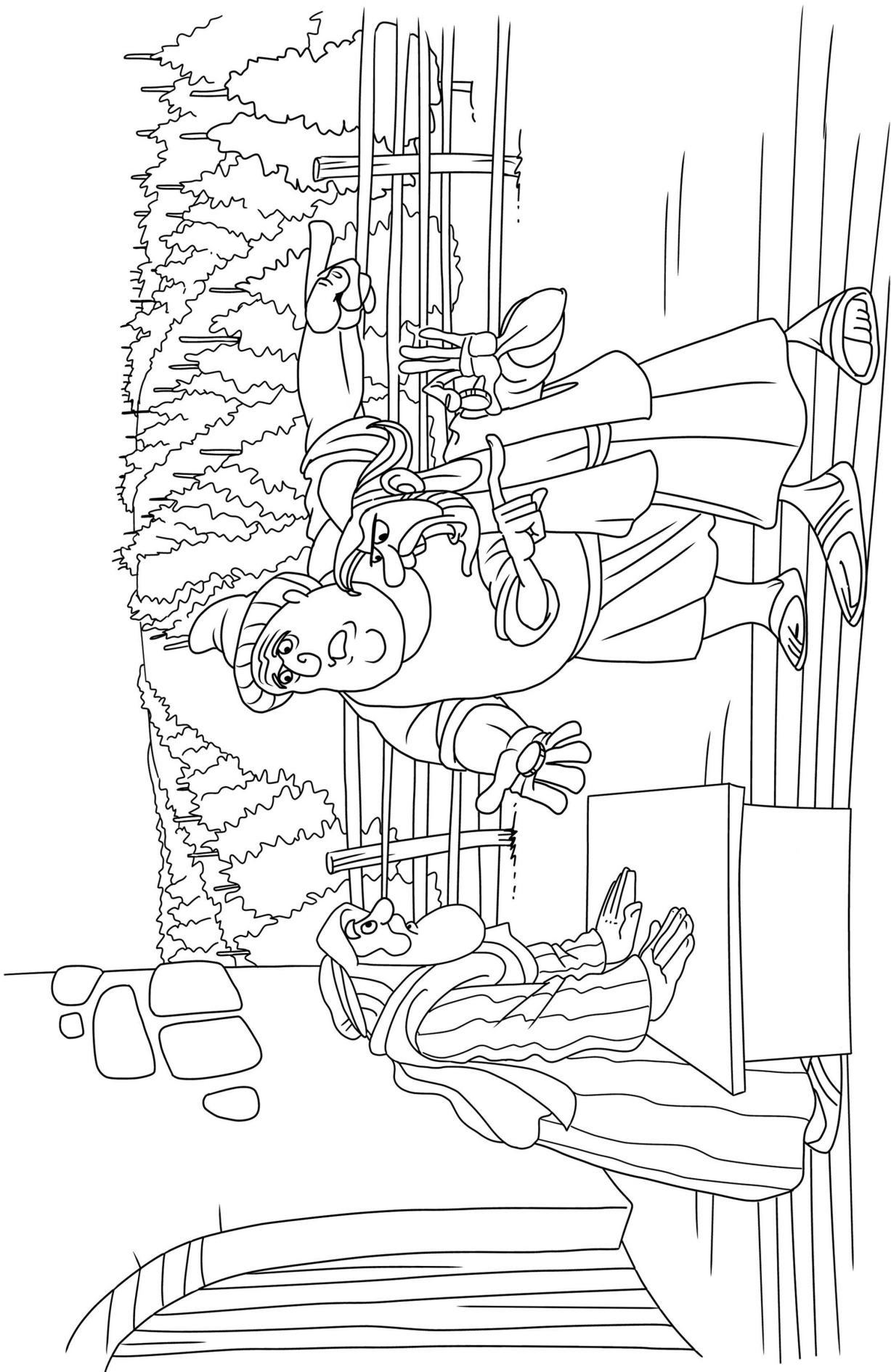
Це був дар. Поговоріть про дар. Чи платили ви за нього? Чи заслужили ви його? Ні, якщо це справді був дар.

Ви не можете заслужити своє спасіння. Якби ви могли зробити достатньо добрих діл, щоб заслужити його, тоді ви могли б вихвалитися перед іншими тим, що ви зробили. Якщо ж це дар, він віддає шану тому, хто його вам дав — Богу — і приносить славу (увагу, честь, хвалу) тільки Ісусу.

«Він спас нас не через праведні діла, які ми здійснили, а з милосердя Свого. Він обмив наші гріхи, давши нам нове народження та нове життя через Святого Духа». Титу 3:5

«Бо вони не розуміють Божого шляху виправдання людини. Відмовляючись прийняти Божий шлях, вони чіпляються за свій власний шлях

виправдання перед Богом, намагаючись дотримуватися Закону». Римлян 10:3

Питання уроку

& Вірші для запам'ятовування

37. Загублена монета

1. Що зробила ця жінка, коли втратила свою монету?
2. Що вона зробила, коли знайшла це?
3. Кому вона розповіла?
4. Що роблять ангели Божі, коли хтось кається?

Софонія 3:17

Бо Господь твій Бог з тобою, як воїн-рятівник. Співатиме Він й радо прославлятиме тебе, і відновить Він любов Свою до тебе. З криками радості Він буде тішитися з тебе, як у святковий день.

38. Загублений син

Прочитайте Римлян 8:35-39

1. Що може відлучити нас від Божої любові?
2. Чи не може смерть відлучити нас від Божої любові?
3. Нас не можуть розділити ангели, небесні правителі чи?
4. Ми ж не можемо зараз розлучитися, чи не так?

1 Івана 4:7-8

Улюблені, любім один одного, бо від Бога любов, і кожен, хто любить, родився від Бога та відає Бога; Хто не любить, той Бога не пізнав, бо Бог є любов!

39. Що наповнює твоє серце?

1. Звідки беруться наші слова?
2. Що виходить із серця доброї людини?
3. Що виходить із серця злої людини?
4. За що ми дамо звіт Богові?

Луки 6:45

Добра людина винесе добро зі скарбниць свого серця, а людина зла винесе зло з глибин свого серця. Бо з уст людських злітає те, чим переповнене серце.

40. Робітники у винограднику

Прочитайте Ефесян 2:8-9

1. Чим ми врятовані?
2. Завдяки чому ми були врятовані?
3. Чи нас врятувало щось, що ми зробили?
4. У чому полягало наше спасіння від Бога?
5. Якби це було завдяки нашим ділам, то що б ми могли зробити?

Тита 3:5

Не за діла праведності, які ми чинили, а з Його милосердя Він спас нас через купіль відродження і оновлення Святим Духом.